

21. Uselhet och daglig tråta,
Barna, skrik så jämmerlig,
Hungers nöd, i brist af åta,
Altid sen förföljde mig,
Ja hvar dag förföljde mig,
Hungers nöd, i brist af åta,
Barna, skrik och kåring, krig.

22. Nu är jag wid god förtåring
(Borgad aenom litet sting)
För at skiljas wid min kåring,
Stånd til nästa Hårads-Ting,
Stånd til nästa Hårads-Ting,
För at skiljas wid min kåring,
Utan minsta hjerte sting.

23. Nu sin lycka hon förfutit
För en gårning uppenbar;
Men hwad jag mig nu förbrutit,
Går snart af med några par.
Det går af med några par,
Hwad jag mig nu har förbrutit,
Sen så får jag bättre dar.

24. Krbgar Far gif mer på borgen,
Jag wil dricka än et rus,
Beswa glad och glömma sorgen,
Herre der jag kan få hus.
Herre der jag kan få hus,
Wil jag glömma hela sorgen
Och mig åter ta et rus.

GS 1656

Matts Krakes

Leswernes Beskrifning,

Föreställd uti en

Sissa,

Och Sjunges som:
Ensam i min låga Kojas r.

Författad af
Pehr Ulric Nyman.

ÅRHUND 1803.

Tryckt hos Pehr O. Nyman.

Kostar 1 skil.

Ungelig i en rutten Roja
Sitter jag nu full och skäms,
Kron. Betjenter kring mig stoja
Och til Hårads. Ting jag skäms.
Ja til Hårads. Ting jag skäms,
Kron. Betjenter kring mig stoja
Der jag sitter full och skäms.

2. Min Historia at berätta
Är ej synnerligen lång,
Och meriter ha för detta
Jäke gjordt min lefnad tvång.
I min lefnad intet tvång,
Ha meriter gjordt för detta;
Och Historien blir ej lång.

3. I en tågsång född på Landet,
Sick jag torst och horn at di,
Fångslades i Lindel. bandet,
Skrek at ständigt waggad bli.
Skrek at ständigt waggad bli,
Fångslad uti Lindel. bandet
Der jag måste hornet di,

4. Fördes i en sotig strinda
Intil nästa kyrkoby,
Der uti en bättre linda
Kapplans Mor mig måste sy.
Kapplans Mor mig måste sy,

J en mycket bättre lida.
Det var i vår Kyrkoby.

5. Efter far mins trånga yrkan,
Sedan allt ting wårt tilreds,
Blef jag buren i trå Kyrkan,
Der til Matts jag Christnades.
Ja til Matts jag Christnades
I den gamla trå. Bond Kyrkan,
Sedan all ting wårt tilreds.

6. Länsmans-Mor bar mig til dopet,
Fogden stod och fadder sjelf,
Klockarn bar in fulla stopet,
Hämtadt ifrån socknens elf.
Hämtadt ifrån socknens elf,
Slog han sedan fulla stopet
I den funt jag döptes sjelf.

7. Resan bemåt, at förmoda,
Vår fan hånda lyckligt gått;
Och höll faddrarna til goda,
Bör man tro, alt hwad de fått.
Ja om de ha något fått,
Säkert höllo de til goda
Både uti torrt och wått.

8. Sen ur waggan jag blef tagen
Och begynte til at gå,
Fick jag skakra, ringe-fragen,
Med en lapp at spilla på.
Med en lapp at spilla på,

Få.

Fästad frammanföre kragen,
Börja jag at lära gå.

9. Far min, wältänkt på det wiset,
At få mig beskedelig,
Blömde ej at nyttja riset
På min ända stundelig.
På min ända stundelig.
Nyttja altid Far min riset,
At få mig beskedelig.

10. Fick sen dageligen snåsa
För små pojkestref, och at jag
Icke wille lära läsa,
Som går flent ännu i dag,
Ganska flent ännu i dag,
Kan jag uti boken läsa;
Men nog stref af många slag.

11. Oxan, spadan, Kampen, plogen,
Skulle bli mit tids fördrif;
Men tro Matts han gick på krogen,
Söp och spelte mannawif.
Söp och spelte mannawif,
Ibland brödberna på krogen,
Som nu blef mit tidsfördrif.

12. Sedan ganska underliget
Togs til frikorn och armén:
Undwef all blesfür i Kriget;
Ty jag höll mig bakom sten.
Höll mig bakom stora sten,

Und.

Undvef alt bleffur i Kriget,
Når det gælde for armén.

13. Undvef affked, hemkom modig,
Troisfede hvar socken dräng,
Hvarje söndags afton blodig,
Könte jag så mången släng,
Könte mången duktig släng,
Hvarje söndags afton blodig,
Når jag slogs med någon dräng.

14. For til sta'n at Lagg-kärl sälja:
Gjorde marknan mycket kort,
Myntet feck mig intet qwälja,
Somt söps up och somt stals bort,
Somt söps up och somt stals bort,
Myntet feck mig intet qwälja,
Och jag gjorde marknan kort.

15. Tordes såleds på det sättet
Intet resa hem til Far,
Sjukna, och på Lazarettet
Led af bett och usla dar,
Utaf bett och usla dar,
Slet jag ondt på Lazarettet,
Och for intet hem til Far.

16. Kördes ut och måste tigga,
Hade ingen fristad sen,
Når i rånsten jag fans ligga,
Drogs jag utaf Brandwakt dân,
Utaf Brandwakt drogs jag dân,
Når jag fans i rånsten ligga,
Hade ingen fristad sen.

17. Sjöng

17. Sjöng at werlden war mig bitter,
Ja bedröfwelig och träng:
Alt hwad jag af den bisitter,
Är et swårt lekamligt twäng,
Ja et swårt lekamligt twäng,
Är nu alt hwad jag besitter
Af en werld för mig så träng.

18. Til olyckan får i flickor
Jag mig dock förhoppning gör,
Säljer snöst och swafwel flickor,
At mig kunna komma för,
At mig kunna komma för,
Säljer snöst och swafwel flickor:
Semton jag i knippan gör.

19. Andtlig, utan at besinna,
Gifte jag mig i en hast,
Fick en dugtig Ladgårds-Qwinna
Med båd stäfwa, stäfwel, qwast,
Endast stäfwa, stäfwel, qwast,
Ägde denna Ladgårds-Qwinna,
Hwarmed jag mig bundit fast.

20. Straxt i barnsång fdu min Nilla
Öfwer såhus tröskeln stjelp.
Swor och wille mig inbilla,
At des pojke gjordt sig sjelft,
At des pojke gjordt sig sjelft,
Wille hon mig då inbilla,
Der hon låg så illa stjelp.

21. Ufel.